

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DNR-70-28(30)/16/IK/AK

Warszawa, dnia 5 września 2016 r.

DECYZJA nr DNR-1/99/2016

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 i 868) i art. 24 ust. 1 pkt 1, art. 24 ust. 12 oraz art. 25a ust. 1 i 6 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322 oraz z 2016 r. poz. 542), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego na wniosek przedsiębiorcy ARTSANA POLAND spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją nr DNR-1/80/2016 z 28 lipca 2016 r., dotyczącej ogólnego bezpieczeństwa wózka CHICCO MULTIWAY EVO kod EAN 8003670736325, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Pismem z 11 sierpnia 2016 r. przedsiębiorca ARTSANA POLAND spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie (dalej jako: „strona postępowania”) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) nr DNR-1/80/2016 z 28 lipca 2016 r.

Dowód: pismo strony postępowania z 11 sierpnia 2016 r., k. 130-145 akt postępowania.

Pismem z 19 sierpnia 2016 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 19 sierpnia 2016 r., k. 146-147 akt postępowania.

Strona postępowania skorzystała z przysługujących jej praw i w piśmie z 31 sierpnia 2016 r. wniosła o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność spełniania przez wózek CHICCO MULTIVAY EVO, kod EAN 8003670736325 wymagań z pkt 8.1.1.1.1 c normy PN-EN 1888:2012 „*Artykuły dla dzieci – Wózki dziecięce – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań*” (dalej jako: „norma PN-EN 1888:2012”).

Dowód: pismo strony postępowania z 31 sierpnia 2016 r., k. 148-153 akt postępowania.

Postanowieniem z 2 września 2016 r. Prezes UOKiK odmówił uwzględnienia wniosku dowodowego zgłoszonego przez stronę postępowania, wyjaśniając jej motywy swego rozstrzygnięcia.

Dowód: postanowienie Prezesa UOKiK z 2 września 2016 r., k. 154-155 akt postępowania.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Zadaniem organu odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy i ocena materiału dowodowego, przy uwzględnieniu stanu faktycznego stwierdzonego w czasie wydania decyzji przez organ w pierwszej instancji, jak i zmiany stanu faktycznego, które zaszły pomiędzy wydaniem decyzji przez organ I instancji, a wydaniem decyzji przez organ odwoławczy (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 25 kwietnia 2013 r., II OSK 2579/11). Powyższe stanowisko sądu nie traci na aktualności także w przypadku postępowania administracyjnego prowadzonego przez Prezesa UOKiK na podstawie przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322 oraz z 2016 r. poz. 542) (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie

produktów”), w którym to postępowaniu funkcję odwołania pełni wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. W istocie bowiem w postępowaniu w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy organ powinien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całokształcie, nie ograniczając się jedynie do rozpatrzenia zarzutów strony podniesionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, badając zarówno jej zgodność z prawem, jak celowość i słuszność rozstrzygnięcia.

W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK uznał, że wózek CHICCO MULTIWAY EVO kod EAN 8003670736325 (dalej także jako: „wózek”) stwarza zagrożenie w określonych warunkach i na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nakazał stronie postępowania oznakowanie tego wózka ostrzeżeniem o jego zastosowaniu dla dzieci powyżej 6 miesięcy. Ponadto, na podstawie art. 25a ust. 1 i 6 tej samej ustawy, Prezes UOKiK zobowiązał stronę postępowania do uiszczenia kwoty 382,67 zł, stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych produktu przeprowadzonych przez Specjalistyczne Laboratorium Badania Zabawek UOKiK z siedzibą w Lublinie oraz kwoty 430,50 zł, stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych produktu i sporządzenia opinii przez Zakład Badań i Atestacji „ZETOM” z siedzibą w Katowicach.

Strona postępowania w złożonym wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakwestionowała decyzję Prezesa UOKiK nr DNR-1/80/2016 z 28 lipca 2016 r. w całości i wniosła o jej uchylenie oraz uznanie, że wózek będący przedmiotem postępowania jest bezpieczny. Ponadto, w toku postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej skarżoną decyzją strona postępowania wniosła o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego – tj. dokonanie kolejnych badań laboratoryjnych wózka.

W związku z powyższym Prezes UOKiK ponownie dokonał analizy całego zgromadzonego w tej sprawie materiału dowodowego – zarówno pod kątem dokonanej oceny bezpieczeństwa produktu jak również nałożonych obowiązków – ze szczególnym uwzględnieniem okoliczności podniesionych przez stronę postępowania.

W złożonym wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania zarzuciła Prezesowi UOKiK dopuszczenie się naruszenia art. 104 w związku z art. 107 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez wydanie rozstrzygnięcia nieodpowiadającego wymogom formalnym przewidzianym dla decyzji administracyjnej. Powyższe naruszenie, które w opinii strony postępowania polegały na nieoznaczeniu w decyzji strony postępowania administracyjnego (adresata decyzji) oraz nieprawidłowym oznaczeniu organu, powinny w konsekwencji prowadzić do wyeliminowania decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/80/2016 z 28 lipca 2016 r. z obrotu prawnego. Prezes UOKiK nie uznaje powyższego zarzutu za

uzasadniony. W pierwszym rzędzie wskazać zatem należy, że jedynym podmiotem jaki został imiennie wskazany w ww. decyzji jest przedsiębiorca ARTSANA POLAND spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie. Już zatem z literalnego brzmienia decyzji administracyjnej w sposób niebudzący żadnych wątpliwości wynika, że to ten przedsiębiorca jest adresatem obowiązków nałożonych przez Prezesa UOKiK skarżoną decyzją oraz to ten przedsiębiorca został zobowiązany do przekazania Prezesowi UOKiK dowodów ich wykonania. Ponadto, w uzasadnieniu skarżonego rozstrzygnięcia (*vide* str. 3 decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/80/2016 z 28 lipca 2016 r.) organ nadzoru określił przedsiębiorcę ARTSANA POLAND spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie stroną postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanego wózka. Mając zatem na uwadze treść sentencji i uzasadnienia ww. decyzji jak również definicję ustawową strony postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu, zawartą w treści art. 21 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów („stroną postępowania jest producent lub dystrybutor, wobec którego postępowanie zostało wszczęte, w szczególności przedsiębiorca odpowiedzialny za pierwszy etap dystrybucji na polskim rynku”), nie sposób przyjąć, że organ prowadzący postępowanie nie oznaczył lub oznaczył wadliwie jego stronę, tj. nie wskazał adresata wydanej przez siebie decyzji. Na marginesie więc tylko wskazać należy, że *„z punktu widzenia prawidłowości decyzji jest bowiem obojętne, w którym miejscu decyzji strona zostanie wskazana, istotne jest natomiast, by była w sposób dokładny (jednoznaczny) określona”* (tak m. in. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 25 stycznia 2011 r., sygn. akt: II GSK 107/10). Orzecznictwo sądów administracyjnych wskazuje przy tym nawet, że: *„nie można przyjąć, że wskazanie w nagłówku decyzji organu I instancji nazwiska i danych adresowych pełnomocnika skarżącej miałyby decydować o przyznaniu pełnomocnikowi przymiotu strony w tym postępowaniu, skoro w treści rozstrzygnięcia (osnowie decyzji) wskazano prawidłowo podmiot, który był wnioskodawcą w sprawie”* (tak Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 14 lipca 2010 r., sygn. akt: II GSK 675/09). Zauważyć przy tym należy, że w okolicznościach niniejszej sprawy zawodowy pełnomocnik strony postępowania wskazany został w skarżonej decyzji [*vide* str. 12 decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/80/2016 z 28 lipca 2016 r.)] jako osoba, do rąk której decyzja ta powinna zostać doręczona zgodnie z wymogiem określonym w art. 40 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, stosownie do którego jeżeli strona ustanowiła pełnomocnika, pisma doręcza się pełnomocnikowi. Odnosząc się następnie do podniesionego zarzutu niewłaściwego oznaczenia organu wydającego skarżone rozstrzygnięcie, wskazać należy, że stosownie do przepisu art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 16

lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184, 1618 i 1634) – będącej ustawą kompetencyjną dla Prezesa UOKiK – jest on centralnym organem administracji rządowej nadzorowanym bezpośrednio przez Prezesa Rady Ministrów. Powyższa rola Prezesa UOKiK warunkuje również, że w ramach niniejszego postępowania jego decyzje zrównane są z decyzjami wydawanymi w I instancji przez ministrów. Konsekwencją takiego unormowania jest fakt, iż zamiast odwołania od decyzji Prezesa UOKiK kończącej postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ten sam organ. Z powyższego zatem wynika, że tak jak w przypadku ministrów, pełniących również rolę centralnych organów administracji rządowej, decyzje Prezesa UOKiK nie wymagają określenia miejsca siedziby tego organu, aby uznać jego oznaczenie za prawidłowe. Należy przy tym wskazać, że orzeczenia sądów administracyjnych, na które powołuje się strona postępowania celem uzasadnienia swego zarzutu dotyczą przypadków, gdzie konieczność określenia siedziby organu wynika z potrzeby ustalenia jego właściwości miejscowej, celem stwierdzenia, czy był on właściwy do wydania rozstrzygnięcia kończącego konkretną sprawę administracyjną. Określenie właściwości miejscowej organu wydającego decyzję administracyjną jest bowiem kluczowe z punktu widzenia oceny jej legalności. Tymczasem jedynym właściwym rzeczowo, miejscowo i instancyjnie organem mogącym wydać decyzję w postępowaniu administracyjnym w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu jest Prezes UOKiK.

Prezes UOKiK nie podziela także zarzutu strony postępowania odnośnie naruszenia w skarżonej decyzji art. 8 Kodeksu postępowania administracyjnego i zawartej w nim ogólnej zasady pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa. Pragnie jednocześnie w tym miejscu podkreślić, że nie zgadza się z rozumieniem tej zasady w sposób zaprezentowany przez stronę postępowania, która twierdzi, że obowiązkiem organu wynikającym z art. 8 Kodeksu postępowania administracyjnego jest rozpatrywanie wszelkich wątpliwości sprawy administracyjnej na korzyść strony tego postępowania. Zarówno bowiem w orzecznictwie sądów administracyjnych jak również w doktrynie ugruntowany jest pogląd, stosownie do którego zasada pogłębiania zaufania to m. in. reguła interpretowania i rozstrzygania wątpliwości w sprawie na korzyść obywatela, jeżeli nie stoi temu na przeszkodzie ważny interes społeczny (tak m. in. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 8 marca 2000 r., sygn. akt: V SA 1482/99 oraz R. Kędziora w „Komentarzu do Kodeksu post. Administracyjnego, wyd. 3, Wydawnictwo C. H. Beck, Warszawa, 2011 r.). I tak, zauważyć należy, że zarówno w toku całego postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa wózka, jak również w decyzji kończącej to postępowanie Prezes UOKiK odnosił się do dowodów

przedkładanych przez stronę postępowania, w szczególności przekazanych wyników badań laboratoryjnych produktu. Organ nadzoru wskazał również motywy, dla których nie uwzględnił wniosku dowodowego strony postępowania o przeprowadzenie kolejnych badań laboratoryjnych kwestionowanego wózka (*vide* postanowienie Prezesa UOKiK z 1 lipca 2016 r. znak: DNR-70-28(170/16/IK, str. 8-9 decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/80/2016 z 28 lipca 2016 r.). Organ nadzoru wyjaśnił stronie postępowania procedurę badania próbek produktów określoną w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, na podstawie przepisów której toczy się niniejsze postępowanie. Poinformował przy tym, z jakich powodów uznał za niemożliwe uczynienie zadość wnioskowi strony postępowania o przeprowadzenie kolejnych badań laboratoryjnych wózka oraz wyjaśnił, dlaczego w rozstrzygnięciu kończącym postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa tego produktu przychylił się do wniosków, wpływających z wyników badań laboratoryjnych próbek wózka zabezpieczonych przez inspektorów Inspekcji Handlowej u jednego z dystrybutorów produktu, który ww. wózki sprzedawał bezpośrednio konsumentom. Swoją argumentację w powyższym zakresie Prezes UOKiK powtórzył w toku postępowania zainicjowanego wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w toku którego strona postępowania ponowiła wniosek dowodowy dotyczący przeprowadzenia badań laboratoryjnych wózka. W tym miejscu należy zatem przypomnieć, że badania próbek mają na celu poddanie testom egzemplarzy produktu faktycznie wprowadzonych na rynek i udostępnianych konsumentom, a następnie dokonanie na tej podstawie oceny bezpieczeństwa produktu będącego przedmiotem postępowania. Ponadto wskazać należy, że podejmując rozstrzygnięcie niekorzystne dla strony niniejszego postępowania organ nadzoru wskazał jej na interes społeczny, którym kierował się przy wydawaniu rozstrzygnięcia – tj. ochronę zdrowia i życia użytkowników wózka, którymi w tym przypadku są małe dzieci, będące kategorią konsumentów szczególnie chronionych przez przepisy ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy bowiem mieć na względzie, że przy ocenie bezpieczeństwa produktu uwzględnia się m. in. kategorie konsumentów narażonych na niebezpieczeństwo w związku z używaniem produktu, w szczególności dzieci (art. 4 ust. 2 pkt 4 tej ustawy).

Przechodząc do zarzutu naruszenia przez organ prowadzący postępowanie przepisu art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego należy zauważyć, że zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem sądów administracyjnych może być on skuteczny w sytuacji, gdy „(...) *zarzucane uchybienie uniemożliwiło stronie postępowania dokonanie konkretnych czynności procesowych. Do strony stawiającej zarzut należy więc wykazanie istnienia związku przyczynowego pomiędzy naruszeniem przepisów postępowania a wynikiem sprawy*” (tak m.

in. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 27 marca 2015 r., sygn. akt: I OSK 1767/13 oraz Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w wyroku z 5 listopada 2015 r., sygn. akt: II SA/OI 965/15). Mając powyższe na uwadze wskazać należy, że przez cały czas trwania postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu jego strona miała zagwarantowaną możliwość brania czynnego udziału w sprawie, a w szczególności mogła wypowiadać się co do treści zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, a także przeglądać akta sprawy i sporządzać z nich notatki i odpisy (o powyższym uprawnieniu Prezes UOKiK informował stronę dwukrotnie – tj. w piśmie informującym o wszczęciu postępowania administracyjnego z 25 lutego 2016 r. znak: DNR-70-28(2)/16/IK, a następnie w piśmie z 20 maja 2016 r. znak: DNR-70-28(12)/16/IK). Należy przy tym wskazać, że strona postępowania korzystała z przysługujących jej na mocy art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego praw, co przejawiało się przekazywaniem swego stanowiska w sprawie, przedkładaniem dowodów oraz dwukrotnym (do czasu wydania skarżonego rozstrzygnięcia) przeglądaniem akt sprawy. Mając ponadto na uwadze, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego sprawę Prezes UOKiK odniósł się do wniosków dowodowych złożonych przez stronę postępowania przed wydaniem decyzji i rozpoznał je formalnie (*vide* postanowienie Prezesa UOKiK z 1 lipca 2016 r. znak DNR-70-28(17)/16/IK), w ocenie organu nadzoru, prawo do czynnego udziału strony postępowaniu oraz zagwarantowanie jej tzw. ostatniego słowa w sprawie zostało w pełni zrealizowane (podobnie Wojewódzki sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z 27 października 2015 r., sygn. akt: II SA/Kr 884/15).

Za chybiony Prezes UOKiK uznaje również zarzut niewłaściwego ustalenia stanu faktycznego sprawy skutkujący, w opinii strony postępowania, naruszeniem przez organ prowadzący postępowanie art. 7 w związku z art. 77 Kodeksu postępowania administracyjnego. I tak, przypomnieć należy, że *„przepis art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego formułuje naczelną zasadę postępowania, jaką jest zasada prawdy obiektywnej, której realizacja ma ścisły związek z zasadą praworządności oraz wywiera zasadniczy wpływ na ukształtowanie całego postępowania administracyjnego, obligując organ administracji publicznej do wyczerpującego zbadania okoliczności faktycznych związanych z daną sprawą na podstawie wszelkich dostępnych dowodów. Z zasady tej wynika między innymi rozwijany w art. 77 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego obowiązek organu administracji publicznej określenia w każdej sprawie z urzędu jakie dowody są konieczne do wyjaśnienia stanu faktycznego, ich poszukiwania oraz realizacji”* (tak Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z 27 października 2015 r., sygn. akt: II SA/Kr 976/15). Nie można jednak nie mieć na względzie, że zakres postępowania

dowodowego zależy niejednokrotnie od przedmiotu sprawy administracyjnej. Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpatrywanej sprawy wskazać należy, że niniejsze postępowanie prowadzone jest na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, a jedynie w zakresie nieuregulowanym tą ustawą stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego (art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów). Z powyższego zapisu wyraźnie wynika, że ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów stanowi *lex specialis* w stosunku do norm kodeksowych kształtujących ogólny model postępowania administracyjnego. Mając zatem na uwadze, że w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów (art. 18 ust. 1a – 1d ustawy) ukształtowana została swoista, odrębna procedura przeprowadzania określonych dowodów – badań próbek produktu, którego bezpieczeństwo jest oceniane, organ prowadzący takie postępowanie (Prezes UOKiK), stosownie do zasady *lex specialis derogat legi generali*, miał nie tylko prawo ale także obowiązek dokonać badań laboratoryjnych wózka zgodnie z ww. procedurą. Z powyższego obowiązku Prezes UOKiK się wywiązał. Należy bowiem wskazać, że w związku z kwestionowaniem przez stronę postępowania wyników badań laboratoryjnych próbki podstawowej produktu, przeprowadzonych w toku kontroli Inspekcji Handlowej przez Specjalistyczne Laboratorium Badania Zabawek UOKiK z siedzibą w Lublinie oraz przedstawieniem przez nią pozytywnych wyników badań wózka, Prezes UOKiK postanowił przeprowadzić badania laboratoryjne próbki rozjemczej produktu, które zostały zlecone powołanemu w sprawie biegłemu – akredytowanej jednostce badawczej, jaką jest Zakład Badań i Atestacji „ZETOM” z siedzibą w Katowicach (nr akredytacji AB 024). W związku z potwierdzeniem w toku badań laboratoryjnych próbki rozjemczej niespełniania przez wózek wymagań bezpieczeństwa w zakresie minimalnego kąta nachylenia między oparciem a siedziskiem, wymaganego dla wózków dziecięcych przeznaczonych dla najmłodszych dzieci (od 0 do 6 miesięcy) Prezes UOKiK uznał, że kwestionowany wózek, z uwagi na tę cechę konstrukcyjną stwarza zagrożenie w określonych warunkach (tj. w przypadku użytkowania go przez dzieci do 6 miesiąca życia) i podjął środki, które zagrożenie to mają wyeliminować – tj. nałożył na stronę postępowania obowiązek określony w art. 24 ust. 1 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Podkreślić również należy, że organ nadzoru w skarżonej decyzji szczegółowo wyjaśnił stronie postępowania dlaczego przy ocenie bezpieczeństwa kwestionowanego wózka oparł się na wynikach badań próbek tego produktu zabezpieczonych przez Inspekcję Handlową, wskazując jednocześnie, z jakich powodów nie uwzględnił wyników badań przekazanych przez stronę postępowania (*vide* str. 8-9 decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/80/2016 z 28 lipca 2016 r.). Ponadto, poinformował ją także dlaczego nie

uwzględnił jej wniosku dowodowego o przeprowadzenie kolejnego dowodu z opinii biegłego, wydając formalne rozstrzygnięcie w tym zakresie (*vide* postanowienie Prezesa UOKiK z 1 lipca 2016 r. znak: DNR-70-28(17)/16/IK), które w związku z ponowieniem wniosku dowodowego w powyższym zakresie zostało wydane również w toku postępowania II instancji (*vide* postanowienie Prezesa UOKiK z 2 września 2016 r. znak: DNR-70-28(28)/16/IK/AK). W związku z powyższym, nie można również uznać, aby Prezes UOKiK naruszył wyrażoną w art. 11 Kodeksu postępowania administracyjnego zasadę przekonywania poprzez niewyjaśnienie stronie zasadności wydanego rozstrzygnięcia. Należy bowiem wskazać, że *„zasada przekonywania nie zostanie zrealizowana wówczas, gdy organ pominięciem milczeniem niektóre dowody czy też twierdzenia lub wyjaśnienia strony, albo nie odniesie się do faktów istotnych dla sprawy – okoliczności podnoszonych przez stronę”* (tak Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z 27 stycznia 2016 r., sygn. akt: IV SA/Po 496/15).

Przechodząc do podniesionego we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zarzutu naruszenia przez Prezesa UOKiK prawa materialnego (tj. art. 24 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust.1, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 oraz art. 13, art. 24 ust. 12 i art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktu) stwierdzić należy, że nie zasługuje on na uwzględnienie. Ww. naruszenie sprowadza się w opinii strony postępowania do dokonania subsumpcji wskazanych przepisów prawa materialnego pod błędnie ustalony stan faktyczny, a co za tym idzie, za pomocą tak sformułowanego zarzutu, po raz kolejny strona postępowania neguje ustalenia faktyczne organu, które stanowiły podstawę do wydania decyzji nr DNR-1/80/2016 z 28 lipca 2016 r. W tym stanie rzeczy Prezes UOKiK podtrzymuje stanowisko zaprezentowane we wcześniejszej części niniejszej decyzji i uznaje, że w skarżonym rozstrzygnięciu organ nadzoru prawidłowo ustalił stan faktyczny sprawy, w tym wszystkie okoliczności istotne z punktu widzenia jej rozstrzygnięcia. W szczególności Prezes UOKiK ustalił rodzaj stwierdzonych niezgodności produktu z wymaganiami (zbyt mały kąt nachylenia pomiędzy siedziskiem a oparciem wózka) oraz warunki, w których powyższa cecha może stwarzać zagrożenie (użytkowanie wózka przez najmłodsze dzieci w wieku od 0 do 6 miesięcy), a także wskazał na rodzaj zagrożenia stwarzanego przez wózek użytkowany w tych warunkach (przyjmowanie przez dzieci w wieku do 6 miesięcy w czasie leżenia lub spania w wózku niezdrowej postawy, co może skutkować nadwyrężeniem i schorzeniami układu mięśniowo – szkieletowego). Powyższych ustaleń organ dokonał przy tym kierując się zasadą prawdy obiektywnej, z uwzględnieniem szczególnej procedury prowadzenia postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu, przewidzianej w ustawie, w

oparciu o którą postępowanie to jest prowadzone. Ustalenie natomiast, że wózek będący przedmiotem postępowania może stwarzać zagrożenie w określonych warunkach uprawniało Prezesa UOKiK do podjęcia w stosunku do tego produktu określonych działań w celu odwrócenia zagrożenia dla zdrowia lub życia konsumentów (art. 24 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów) oraz obligowało go do nałożenia na stronę postępowania kosztów badań laboratoryjnych produktu (art. 25a ust. 1 tej ustawy).

Ponadto Prezes UOKiK nie może zgodzić się ze stanowiskiem strony postępowania zawartym we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, z którego wynika, że skoro żaden inny organ nadzoru rynku z państw członkowskich Unii Europejskiej nie prowadził postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa tego produktu, to Prezes UOKiK obowiązany był uznać, że jest on produktem bezpiecznym i spełnia wszelkie normy unijne, a tym samym – zgodnie z regułą tzw. prounijnej wykładni przepisów prawa krajowego – normy polskie. W tym miejscu wskazać więc należy, że prounijna wykładnia prawa krajowego odnosi się do kwestii implementacji prawa europejskiego do prawodawstw krajowych poszczególnych państw członkowskich i związanym z tym procesem harmonizacji. W związku z tym reguła ta odnosi się przede wszystkim do unijnych dyrektyw, które wiążą państwa członkowskie jedynie w zakresie celu regulacji. Wykładnia proeuropejska polega na dokonywaniu przez organy krajowe takiej interpretacji przepisów prawa krajowego, która zapewnia osiągnięcie celu wynikającego z norm prawa unijnego, niezależnie od tego, czy normy te są bezpośrednio skuteczne, czy też, jak w przypadku dyrektyw, wymagają transpozycji do prawa krajowego. Wobec powyższego, należy wskazać, że błędnie strona postępowania przenosi regułę prounijnej wykładni przepisów prawa krajowego na grunt norm technicznych określających m. in. wymagania bezpieczeństwa dla określonych kategorii produktów. Należy również zauważyć, że w okolicznościach niniejszej sprawy kwestię sporną stanowiły wyniki badań laboratoryjnych produktu (tj. czy posiada on wymagany kąt 150° nachylenia pomiędzy siedziskiem a oparciem), który pozostaje w sferze ustaleń faktycznych organu, a nie wątpliwości co do prawidłowości zastosowanych przez niego norm technicznych oraz – ewentualnie – ich wykładni. Mając przy tym na uwadze, że wózek będący przedmiotem postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu został wprowadzony na polski rynek i był na nim udostępniany konsumentom, Prezes UOKiK jako polski organ nadzoru rynku, stosownie do ww. przepisu art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów dokonał oceny bezpieczeństwa tego produktu z uwzględnieniem wymagań określonych w polskiej normie PN-EN 1888:2012, będącej transpozycją normy europejskiej EN 1888:2012. Należy przy tym zauważyć, że istotą transpozycji normy

europejskiej na grunt krajowy, jest wprowadzenie normy europejskiej (EN) do krajowego porządku w drodze Polskiej Normy (PN-EN), przy jednoczesnym zachowaniu tożsamości zapisów obu norm. Niekierowanie się przez Prezesa UOKiK regułą prounijnej wykładni przepisów Należy również zauważyć, że wyniki badań laboratoryjnych wykonanych na zlecenie strony postępowania w toku niniejszego postępowania w Instytucie Techniki Górniczej KOMAG w Gliwicach również wykonywane były w oparciu o wymagania zawarte w Polskiej Normie (PN-EN 1888:2012). Ponadto, zgodnie z art. 20 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów organ nadzoru wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu, w przypadku gdy z ustaleń kontroli (Inspekcji Handlowej – przyp. AK) wynika znaczne prawdopodobieństwo, że produkt nie spełnia ogólnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa. Z powyższego wynika zatem obowiązek Prezesa UOKiK do podjęcia stosownej reakcji w przypadku uzyskania takich informacji przekazanych przez Inspekcję Handlową, będącą organem kontroli w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów. Do wszczęcia postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa konkretnego produktu nie jest przy tym wymagane uprzednie prowadzenie takiego postępowania w innym państwie Unii Europejskiej, na obszarze którego produkt również jest oferowany konsumentom. Gdyby tak było, to w istocie doprowadziłoby to do sytuacji, w której albo żaden z organów nadzoru rynku z państw, w których produkt był wprowadzony na rynek nie mógłby wszcząć takiego postępowania albo – wszystkie z nich musiałby to uczynić jednocześnie, co z oczywistych względów nie jest możliwe, a także przeczyłoby celom ustanowienia wspólnego rynku.

Zgodnie z art. 138 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Prezes UOKiK, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego i uwzględnieniu okoliczności wskazanych przez stronę postępowania w toku postępowania odwoławczego, zarówno pod kątem oceny legalności, jak i celowości wydanego rozstrzygnięcia, nie dopatrył się w niniejszej sprawie przesłanek, które

przemawiałby za uchyleniem zaskarżonej decyzji. W całości należy podtrzymać wszelkie argumenty wskazane w zaskarżonej decyzji, uzasadniające dokonaną ocenę bezpieczeństwa wózka CHICCO MULTIWAY EVO kod EAN 8003670736325, nałożenie na stronę postępowania obowiązku określonego w art. 24 ust. 1 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz opłat związanych z badaniami i opiniami biegłych na podstawie art. 25a ust. 1 tej ustawy. W związku z powyższym, Prezes UOKiK stwierdził, że decyzja nr 1/80/2016 z 28 lipca 2016 r. była prawidłowa i brak jest podstaw do jej uchylenia.

Mając powyższe na względzie, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 25a ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów w związku z art. 2 § 2 i art. 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. z późn. zm.) oraz art. 130 Kodeksu postępowania administracyjnego, koszty badań laboratoryjnych produktu należy uiścić na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, a w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie nałożonych kosztów badań – 14 dni od dnia doręczenia decyzji utrzymującej w mocy zaskarżoną decyzję.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718 i 846) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z up. PREZESA
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
WICEPREZES

Dorota Karczewska